

VLISSINGSCH

COURANT.

Woensdag

28 Julij.

INGEZONDEN STUKKEN.

Over Volkverlustingen, — Volkspelen.

Men niet meer doen, dan men doet, om aan de zijde der volksklasse, meerder bijspanning te bezorgen, en druk, die op haar rust, om dezelve nu en dan te ledigen en zorgen wat meer te doen, verlessen, een deel levensvreugde, over haar bestaan te verspreiden, en tegelijkertijd op hare zedelijkheid, hare beschikbare lichamelijke welstand en hare doorgaande bestemming voordelig te werken.

Welke soort van uitspanningen geniet toch wel de dus genoemde gemeene man, hier te lande?

Wanneer hij des Zondags rustdag heeft, hoe brengt hij die door? Is het niet over het algemeen in herbergen, kroegen, vol rook en damp, bij het niet zelden ongenot van sterken drank, onder gesprekken, met gelijken, uit welke hij doorgaans weinig leerrijke zaken kan, maar integendeel zeer dikwijls in ruwheid, ongebondenheid, vorderingen leert maken?

Zou de opmatigheid, de mindere graad van zedelijkheid, in men, ook hij het verbeterde onderwijs, (waarvan het ons tot rijpen leeftijd gevorderde geslacht toch reeds het voor had,) bij den stand der minnegelieven verwachten mogt; zou de modeloosheid, het gebrek aan energie, om zich boven armoede en gebrek, door de inspanning van de mogelijke geest- en lichaamskrachten, te verheffen; zouden eindelijk de huiselijke twisten, de geringe zorg voor de opvoeding der kinderen, het gemis aan de noodige mate van cergevoel, de hardvochtigheid en onvermogen, welke men, bij eene aandachtige opmerking in de handelingen der geringere volksklassen, niet kan sluiten, ook in het beschaafde en verlichte Nederland, nog bij dezelve te erkennen, — zou dit alles niet voor een groot deel op rekening moeten gesteld worden van de geleerde klasse, in welke die klasse gelaten wordt? Aan het ontbreken van doelmatige, nuttige, leerrijke, onderhoudende, leidende en vooral ook aangename uitspanningen? Uitspanningen, bij welke zij zich zagen opgenomen en erkend, met welwillendheid en achting bejegend door die leden der maatschappij, van welke zij nu gelooven gescheiden zijn en dat zij hen slechts als een klasse van wezens beschouwen, die men alleen in het leven houdt, omdat men ze niet misst kan?

Waaruit vloeit wel de beschaving, de geschiktheid voor opgevoeding, de aangename en leerzame gezelschappen, de verkeer, dat opwekkende middel ten leven en tot nuttigen, nuttigen, krachten arbeid, zowel van geest als van lichaam, voort?

Waaruit die vrije beweging in onderscheiden kring, die wettelijke kennis aan verschillende zaken, die vlugheid, die, om dezelve te onderscheiden, te beoordeelen en het regte besluit omtrent dezelve te komen?

Wat het alleen door het onderwijs en door het lezen van boeken? Maar zie dan toch die geleerden, die op de maffe studeerkamer, altijd met de oogen in de boeken, zelfs in de klassieke boeken zitten! Wat zijn zij anders voor de samenleving, voor de aangename kout, die vrolijke boert, de naïve scherts, voor het eigenaardige en gezellige des levens? Voor een krachtige leden naar buiten, waar 't noodig is; voor de praktische toepassing der theorieën, in de uitoefening van die zij zulke meesters zijn? Zij zijn in die kringen en in dieigheden gelijk aan eenen afend in een concert, dat is: volstrekt niet op hunne plaats.

Wat neem een den man, die met al zijn aanpakking, met menschen van meerdere beschaving en betere opvoeding dan hij zelf, die, door het aanhoudend genot, van het door bevoegden hooren beoordeelen derzelve, van de geleerde een gevoeld oor, een verfinden smaak voor de volksheden der toekomst erlangt, die, door het volgelijk bezigtigen van de werken der meesters in de beeldhouwkunst, bij den eersten aanblik, van eenen waarlijk schoons of verhevens in deze vakken, als tot geestverrukking vervordt wordt, die menig voorstelling of voordragten bijwoont, van hetgeen men op het genie in het dramatische, in het comi-

che, in het satirische, of in de kunst der welsprekendheid, hetzij tot leering, of tot bespotting of tot bestraffing ook in dezen tijd voortbragen, en waaraan nog zoo veel vuur, zoo veel ziel en leven door de uitvoerders zelf vaak wordt bijgezet; den man eindelijk, die voor het overige bij deze indrukken tot veredeling van den geest, tot verrijking van het hart, ook nog die oefeningen en bewegingen zoekt en geniet, welke het ligchaam gezond, vlug en sterk maken; — neem eens zulk eenen man, zegen wij, slechts met gelijke zedelijke grondbeginselen, gelijke rechtschapenheid en zucht voor het goede beziel, als gindschen kamergeerde. — Welk een verschil in hunne uitwendige gedragingen, in hunne handigheid, in hunne kennis aan hetgeen werkelijk in de wereld bestaat en voor dezelve behoeft is! Welk een verschil in de frischheid, de opgewektheid van geest, in kracht tot den gevorderd worden arbeid; in de juiste keuze der middelen tot toepassing en verwezenlijking van nuttige denkbeelden, in kennis en genot van hetgeen het leven waarlijk goeds en voortreffelijks oplevert, in gelegenheden om op anderen door woord en voorbeeld te werken en hun dikwijls van dadelijk nut te zijn! of ook tot het ontfangen van indrukken en gewaarwordingen, welke tot nadenken sporen of tot aanprikkeling verstreken, ter bereiking van hoogere beschaving, verhoogde kennis, meerdere zucht en inspanning voor het goede, edele en schoone?

Niemand zal het willen ontkennen, dat de verwijding van den kring van gezellig verkeer; het smaken der voortbrengselen en werken van wetenschap en kunst; het afdraaan der uitwendige gedragingen en het aanhooren der gesprekken van anderen; dat uitspanningen, welke het aestische met het ligchamelijke genot vereenigen, — op de beschaving, de ontwikkeling, der morele kracht, op de gemoedsgezindheid en den physischen welstand der menschen van den allergewichtigsten invloed zijn moet; en dat daarentegen een geïsoleerde toestand, een eenzijdig verkeer, een rondlopen in denzelfden rosmolen van smakeloos en versleten, ja vaak van schadelijke uitspanningen, juist het tegenovergestelde gevolg moeten opleveren.

En nogtans, ook bij de zorg voor het lager onderwijs, zijn de eerstgenoemde alle zaken, waarvan de mindere stand, de nutte arbeidersklasse, geen of een gansch onbetekenend genot heeft; niettegenstaande er moet gezegd worden, dat het toch deze stand is, waar de meeste behoefte aan — de meeste aanspraak op verfrischende, versterkende en vervrijkende uitspanningen bestaat.

Zal men dan ook hieraan niets willen doen, in Nederland, waar men zoo veel voor eene menigte andere zaken doet?

Of zou de gepaste vrolijkheid, de welgekozene uitspanning, die tevens van schadelijke terug houdt, strafbaar zijn? Dit kan alleen de zwartgalligheid beweren, of hij, die zich in den Hemel niet anders dan eenen wreker en strafverbeeld, loerende op iedere gelegenheid, in welke de mensch zijne gelatigheiden niet strak en effen houdt; en in welke hij hetgeen de wereld zuiver vrolijs geeft, ook in vrolijkheid, met een onbenepen onbekommerd hart genieten wil.

Neen, waarlijk, de vrolijkheid, binnen zekere perken, is voor den mensch, naar geest en naar ligchaam, pligt; en hem dien te helpen vervullen is het evenzeer.

Het waren deze overwegingen, benevens die, dat er volstrekt iets noodig is gedaan te worden tot opwekking van den nationalen geest en het nationale gevoel, tot het brengen van meer lichadering en harmonie tusschen de verschillende klassen der maatschappij, dan die thans bestaan, — welke ons geleiden tot het nadenken over een plan tot daarstelling eener Inrigting in Nederland, dienstbaar aan de invoering van doelmatige en nuttige volksverlustingen en volkspelen.

Deze zouden, naar ons oordeel moeten bestaan:

1°. In het uitvoeren van kleine toneelstukken, of het voordragen van korte volksverhalen, gedichten of dramatische stukken, in welke de verkeerdheden en dwaasdheden van het volk met geestigheid worden gekend of bespot; als h. v. de dronkenschap, het vloeken, de ontucht, de morijheid, de prikkelucht, (in miniatuur) de verdoornheid, het bygelooft, enz., met tegenstelling der goede

eigenschappen, welke den mensch ook in dien stand kunnen eigen zijn en vereeren. Ook konden hier vaderlandsche helden en andere groote mannen worden voorgesteld, welke uit nederigen staat zich door geestkracht en inspanning, tot den rang van redders of weldoeners van hun vaderland verheven hebben.

2°. Muziek.

3°. Bezigtiging van schilderingen, prenten, beelden en andere voorwerpen, daartoe door begunstigers onder de noodige voorzorgen, voor eenen tijd ter leen afgestaan. Als ligchamelijke verlustingen konden in aanmerking komen:

4°. Het spel en ringloopen, het masklimmen, schijf- of beugelwerpen, het boogschieten, springen, schermen en dergelijke gymnastische oefeningen, het in zakken loopen, enz. Deze verlustingen, wij gelooven, dat zij meest geschikt op den zaterdag namiddag of in den zomer ook tegen den avond zouden kunnen plaats hebben, en dat de werkbaren hier eenigermate den werktijd naar zouden behooren in te rigten.

De zondag, de eigenlijke rustdag, bestemd tot meer ernstige en verhevende zaken, zouden wij meenen, hieraan gewijd te moeten blijven; te dezen opzichte instemmende met BOLWER, wanneer hij in zijn werk *Engeland en de Engelschen* zegt:

« Hoezeer ik het voor een stellige waarheid houde, dat 't onschuldige en gezellige vermaken de eerste middelen » zijn, waarvan men zich te bedienen heeft, om de mis- » bruiken te verbeteren, waartoe een dag van volstrekte » werkloosheid de armen vervoert, stem ik echter volmon- » dig toe, dat het heiligen en behoortlyk houden van den » zondag waardiger en zekerder tot verbetering der zaden » geleide.»

Aauvankelijk dus kon er iets gedaan worden, om des zondags van verkeerde en schadelijke uitspanningen terug te brengen, en wellicht waren dan de onder no. 2 en 3 hier boven opgegevene middelen benevens het voordragen of reciteren van het een of andere verhaal of gedicht, niet ondienstig. Doch voor de eigenlijke, tot vrolijkheid stemmende verlustingen zou de afloop van eenen werkdag ons toeschijnen meer geschikt te zijn.

Maar hoe de kosten te vinden?

Om een meer duidelijk begrip van ons plan te geven zullen wij het maar in deszelfs geheel, hoewel bij verkorting, opgeven.

Er vormt zich, onder de vereischte goedkeuring, eenal Hoofd-Commissie, werkzaam over het geheele rijk.

In steden en gemeenten, waar men dit wenschelijk acht, vormen zich met goedkeuring der gemeenten-besturen, plaatselijke commissien. Deze commissien nemen leden aan van drie verschillende categorieën als:

Beijstigers, contribuerende, en gewone leden.

Beijstigers zijn zulke leden, die op eens eenig belangrijke gift hetzij in geld, hetzij in bruikbare voorwerpen ter beschikking van de commissie stellen. Zij ontvangen een bewijs, geldig voor drie jaren, en hetwelk hen door het geheele rijk heen, bij alle volksverlustingen, volgens dit plan plaats vindende, vrijen toegang en des verlangende aanspraak op eene onderscheidende plaats geeft.

Contribuerende leden zijn dezulke, welke voor eene jaarlijksche bijdrage van minstens f 6. — bij de plaatselijke commissien inschrijven.

Het bewijs hiervoor af te geven schenkt vrijen toegang als voren, met uitzondering der onderscheidende plaats.

Gewone leden zijn zij, die, welke geene contributie, maar bij elke verlustiging slechts een zeer matig gesteld entreegeld betalen en een bewijs vertoonen, hetwelk door de commissien niet zal worden afgegeven, dan onder de volgende voorwaarden:

dat het niet behoort tot het mannelijk geslacht, en 16 jaren bereikt heeft.

dat hij, zoo hij niet dienstbaar is, een bewijs van den wijkmeester overlegt van ordelijk gedrag, of dienstbaar zijnde, van zijnen meester, welke dan tevens zal verklaren, dat zijn bedienende zich niet meermaals schuldig maakt aan misbruik van sterken drank, aan vloeken, twisten, enz.

dat hij niet uit eenen armen-las bedeeft wordt, of

zoo ja, door een bewijs van een armverzoegenstoone, dat zijn overvloedig niet het gevolg zijner eigene schuld, van zijn verzuim, verkwisting, luiheid of traagheid is.

In recht te nemen verplichtingen zijn.

Dat wie de verlustigingen komt bijwonen, volgenadig stand ordentlijk gekleedt zij, waardoor verstaan wordt, dat zijne kleeding niet gescheurd, verkleet, noch in gehavend zijn mag, op poene van niet te worden toegelaten.

Dat geen lid meer medebrengt dan ééne vrouw en één kind, het laatste boven den ouderdom van 8 jaren, en niet boven de 16.

Dat ieder zich bij de verlustigingen ordelijk en bescheiden gedrage, en zich onthoude van dronkenschap, vloeken, onbetamelijke gezegden, schelden of rechten; op poene van door de opzigers, welke aan eenig teeken (v. v. een staf, of dergelijke) kenbaar zullen zijn, oogenblikkelijk van de plaats te worden verwijderd en voor een jaar van het lidmaatschap te blijven verstoken.

Elke plaatselijke commissie zal 1/5 harer ontvangsten, wegens giften, contributie en entree-gelden der gewone leden afzonderen, ter overmaking aan de Hoofd-Commissie, welke van deze baten zal gebruik maken tot de navolgende einden:

a. het uitloven en verstrekken van premien voor de best in den volksgesang en in 't algemeen meest bevorderlijk aan het doel, geschrevene kleine toneelstukjes, korte verhalen ter voorlezing en gedichten en stukken, om te worden gereciteerd.

b. tot het verstrekken van medailles of gratification aan hen, welke een hier te lande nieuw, nuttig en aangenaam volkspel zullen hebben uitgevonden of aangezien.

c. tot het doen vervaardigen van modellen of platen van de voorwerpen, meest geschikt bij het een of andere min bekende volkspel, vereischt, ter verzending aan de plaatselijke commissie.

d. tot het doen drukken van werken of stukken voor het doel geschikt.

e. tot het doen opleiden en oefenen van jonge lieden van erkenden aanleg, voor de verschillende vakken, waarin de volkspelen zullen zijn verdeeld, als voor dat der gymnastiek, voor het dramatische, komische, declamatorische, de mimiek, enz.

f. tot het bezoldigen van eenige vast geëngageerde personen, kunst of bekwaamheid bezittende, om tot het volksvermaak bij te dragen, en welke daarvoor van tijd tot tijd de verschillende plaatsen, inzonderheid die het meest contribueeren, zullen moeten bezoeken, en er tot de verlustigingen medewerken.

g. tot het voorzien in de kosten, welke de administratie zou mogen vereischen.

(het vervolg hierna.)

NIJEUWSTIJNDINGEN.

FRANKRIJK.

PARIS, den 24 Julij. Naar luid der heden uit de departementen ontvangen telegrafische depeches, is het thans op alle punten rustig, ook zelf te Toulouse, waar de generaal Ruffiers reeds aangekomen was, en het kommando over de militaire divisie had overgenomen. Het voortzetten der telling van de deuren en vensters was evenwel nog niet aangevangen. Te Marseille zou een groot radikaal banket gehouden zijn geworden, maar het gezag had zulks belet.

In het Journal du Havre leest men, dat er in de wateren van Noord-Amerika, ten zijde van Kaap Hatteras, het wrak van een verbrande stoomhoof ontmoet is geworden; sommige meenden dat zulks het wrak konde zijn van de President, die derwaarts afgedreven zou wezen, maar algemeen werd het voor meer waarschijnlijk gehouden, dat het de overblijfselen zouden zijn van eenige op een der rivieren in brand geraakte stoomhoof of ook wel van de verleden najaar tusschen Wilmington en Charleston in brand geraakte stoomhoof de North Carolina.

De raad van admiraliteit is te Neuilly vergaderd geweest, en zoo men verzekert, zijn ten gesprek van den zeven, naar al de rijk's werven de drijvende bevelen afgezonden, om het aanhouden van schepen zoo veel mogelijk te bespoedigen.

De beroemde actrice Rachel is heden door Parijs naar Bordeaux vertrokken. Zij verhaalt wonderen van hare ontvangst in Engeland, en de guinies-aogst, welke zij heeft medegebragt, is bijna ongelooftlijk.

BELGIE.

BRUSSEL, den 24 Julij. De Schelde is door den velen regen buiten hare oevers getreden en heeft de landen overstromd, waardoor veel veld is verloren gegaan.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 22 Julij. Men vernemen dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op Maandag, den 16 Augustus aanstaande de middagen ten twee ure, hare werkzaamheden zal hervatten.

— Uit Delft schrijft men, dat aldaar den 19. dezer van wege het Departement van Oorlog, inschrijving is ontvangen tot het vertrek van een aantal officieren naar de Oost-Indië.

— Te Groningen zijn thans het lijk, eene afbeelding van H. K. H. Mevrouw Prinses Sophie der Nederlanden in Vriessche kleeddracht.

— De burggraaf d'Arlembourg heeft heden deze residentie verlaten, zich naar Amsterdam bevestigend. Men vernemen dat die beroemde schrijver voornemens is, binnen kort een werk over zijne reis in Holland het licht te doen zien.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 23. Julij:

» Op morgen zullen te Hellevoetsluis, aan boord van het schip Erasmus, bestemd naar Oost-Indië, embarkeren, de 2. luitenant der kavallerie F. S. Manden, A. Abbink, G. J. H. B. Schreuder en C. C. de Casembroot, de Apothekers, 3. klasse, C. A. Veenstra Dekker, P. J. Maier en K. Coenae, en zal van hier te water naar het Nieuwediep vertrekken, om den 20. dezer aan boord van het schip Prins Willem Frederik Hendrik, bestemd naar de West-Indië, te embarkeren een detachement sterk 40 onderofficieren en manschappen, onder bevel van de 2. luit. der Artillerie F. D. G. Rolandus, vergezeld van den officier van gezondheid 3. klasse H. O. Heinicke.

» Den 27. zullen naar Hellevoetsluis vertrekken, om aan boord van het schip Jacobus, op den 31. Julij te worden geëmbarkerd een detachement sterk 20 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den van verlof terugkeerende kapt. der artillerie van het O. I. leger G. Steudel, vergezeld van de luits. der infanterie M. van Suchtelen en C. L. Schukking, den officier van gezondheid 2. klasse J. M. A. Thürkopp, bestemd naar de kust van Guinée, ten einde aldaar pegerrekruten in te nemen en verder naar Java te worden overgevoerd.

MIDDELBURG, den 26 Julij. Naar men alhier in het zekere meent onderrigt te zijn, staat ook Zeelands hoofdstad in den loop der volgende maand, met de hooge tegenwoordigheid van onzen geëerbiedigden Koning vereerd te worden, en zullen alzoo de ingezetenen het genoegen kunnen smaken om, niet minder als die van andere streken en voornamelijk plaatsen van het Vaderland, van hunne belangstelling in 's Konings troonbeklimming op de onduubtelzinnigste wijze te doen blijken. — Naar wij vernemen worden dan ook, zoo van regeringswege ten aanzien der publieke gebouwen en eerepoorten, als door ondergeschiedene partikuliere vereenigingen in buurten en straten, de noodige aanstellen gemaakt, ten einde de stad bij Zr. Ms. intrede, hetzij die aan de Rotterdamse kaai of van de zijde der stad Vlissingen plaats hebbe, een verheugend en feestelijk aanzien te geven; terwijl eene eerewachter te paard, uit de eerste klassen der burgerij zamengesteld, zich, onder aanvoering van den heer stads-secretaris mr. A. M. Becius, tot een korps heeft gevormd, met het doel, om bij 's Vorsten komst hoogstedenzelf in te halen, en gedurende het verder verblijf van Zr. Ms. binnen deze stad de dienst bij hoogstedenzelf waar te nemen.

— Van Zierikzee wordt gemeld, dat de aldaar opgerigte waarborg-vereeniging van arbeiders en werklieden, met de lente dezes jaars onder de beste vooruitzichten is aangevangen, daar thans reeds een getal van 40 deelnemers, de meeste regelmatig en getrouw, hunne wekelijksche bijdragen in het fonds inbrengen.

MENGELINGEN.

ANTWOORD VAN DEN HEER ALFRED DE MUS-

SET AAN DEN HEER BECKER.

Uw Duitse Ryn, wy hebben hem gehad.

Hy vloot gedruet naar ons behagen.

Kan dan een zangdeun langs het pad

De dispeppante sporen eagen

Van onzer paarden-hoef, door 't Duitche bloed onspat?

Wy hebben hem gehad uw Duitchen Ryn.

Zyn borst verbluoft aan op 'ne wonden

Van 't uur, toen Conde's zegelreijn

Zyn gribenen mantel heeft geschonden

Des vaders pad zal wel den zoon bereikbaar zijn?

Uw Duitse Ryn was Frankryks onderdaan.

Waar tofdeet gy, Germaansche helden,

Toen onzes Cesars gloriegaan

Haar schaduwe wierp langs uren eiden?

Waar viel ook 't laatste gebout met riddertijk bestaan?

Wy hebben hem gehad, uw Duitchen Ryn.

Yerget gy de verleden dagen,

Gewis kan menig maagdelyn

To beter nog van ons gewagen.

Aanminnig schonken ze ons uw ligtekleurde wyn.

Zijn thans uw Ryn, 't zyft in de hand

Zoo gaat en wascht er uw lievelin

Maar dempt uw al te luide snaar,

Hoewel, dien dag van 't jagtgeschreij

Behampt, raven gy, den sterfend' adelaar?

Hy volgt in orde uw Ryn, zyn golvend spoor.

Laat ure middenneusche Domen

Zijn zedig spieglen dan zyn zoomen?

Maar vrees dat uw Baachanten koer

In 't bloedig druipend graf der dooden ruste steor.

(Arnh. L.)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 27 Julij. Sedert den 25 dezer heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Diana, H. Pieper, Hamburg, stukg., Elizabeth, V. Roßmann, Gothenburg, houtwaren; Wilhelmina, J. Pietersen, Gothenburg, houtwaren; de President, J. Wölter, Kap. hajdin, Koffij; la Cirène, J. Verbruggé, Amsterdam, bak en thee; Fortuna, D. Julius, Bensenroel, hevet te St. Pierre, te Buhr, te Bourne, raaspad; Hornet, A. Hansen, St. Petersburg, lijnzaad; de Vigilantie, A. Klingerson, Riga, houtwaren; Columbus, E. L. Wilk, Riga, houtwaren; Lisette, F. Gribuhr, Riga, hennepzaad; Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; Kronprinz Friedrich, C. F. Goldmann, Nava, houtwaren; Leda, J. Kroger, Gothenburg, houtwaren; Caroline, L. E. V. Radmann, Norva, houtwaren; Najade, O. Olsen, Nijcaribij, pik en leer.

Van Antwerpen zijn de schelde afgekomen en van de reede naar zee gezeld:

The Scho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers; Adolphe, G. D. Roggensack, St. Petersburg, ballast; de Maria, O. Hermannsen, Rinkiching, ballast; Betty, J. D. Schwenn, Oostzee, ballast; Cathinka, L. von Selon, Oostzee, ballast; Hiram, J. H. Barlach, Bremen, ballast.

ADVERTENTIEN.

† † † De Notaris D. UFFTENHOOFEN zal, in den 3. den Vliissingen, in het openbaar te Koopen veilen:

Op Dingsdag den 3 Augustus 1841, des middags te 12 uren, op het Dok, schuins van het Huis bewoond door Mevrouw de Weduwe COURT, Wijk L. No. 107, eene partij HOUTWAREN, bestaande in PLANKEN, BIRKEN, VAAIWERK, alsook eene grooten hoeveelheden FLESCHEEN en andere Gorderen meer.

Alles in den voormiddag van dien dag voor een lot te zien.

Op Vrijdag den 6 Augustus 1841, des voormiddags ten 10 uren, ten huize derzelve Mevrouw de Weduwe COURT, op het Dok, Wijk L. No. 107, eene partij MEUBELCAIRE GOEDEREN, bestaande in BEDDEN, RUSSSEN, MATRASSEN, DEKENS, STOETLEN, TAFELS, KASTEN, KABINETTEN, LEDIKANTEN, C. NAFÉ, CHEFONIERES, SPIEGELS, SCHILDERIEN, PRENTEN, KOPER, TIN, PORCELEIN, GLAS en AARDEWERK, FRANKLINS, KAGCHELS, VLOW, KLEEDEREN, HOUT- en IJZERWERK, alsmede een Pruische Genees- en Natuurkundige BOEKWERKEN, THEESCHRIFTEN, en wat meer zal worden gepresenteerd.

Daags te voren voor een ieder te zien.

Op Dingsdag, den 10 Augustus 1841, des namiddags ten 3 uren, in de Sociëit La Belle Alliance, aan IJzeren Brug:

Een hecht, sterk en welingerig HUIS en bijstaande en gelogen op de Groot Markt, Wijk C. No. 68, laatst bewoond door Mevrouw de Weduwe T. WIEL, breeder, bij de Kaart omschreven. Daags voor en op den dag van de Verkoop ingesien te zien.

En op Woensdag den 11 Augustus 1841, des voormiddags ten 10 uren, in hetzelfde Huis, op de Groot Markt, Wijk C. No. 68, eene partij MEUBELCAIRE GOEDEREN, bestaande in TAFELS, STOETLEN, LEDIKANTEN, BEDDEN, MATRASSEN, KUSSENS, DEKENS, LAKENS, TAPIJTEN, VROUW, KLEEDEREN, TIN- en IJZERWERK, GLAS, en AARDEWERK, eenig ZILVERWERK, en wat meer zal worden gepresenteerd.

Twee Dagen voor de Verkoop ingesien te zien.

Te Vliissingen, by L. J. DE SWART.